játékszelvény
április 18.

Hannibálról

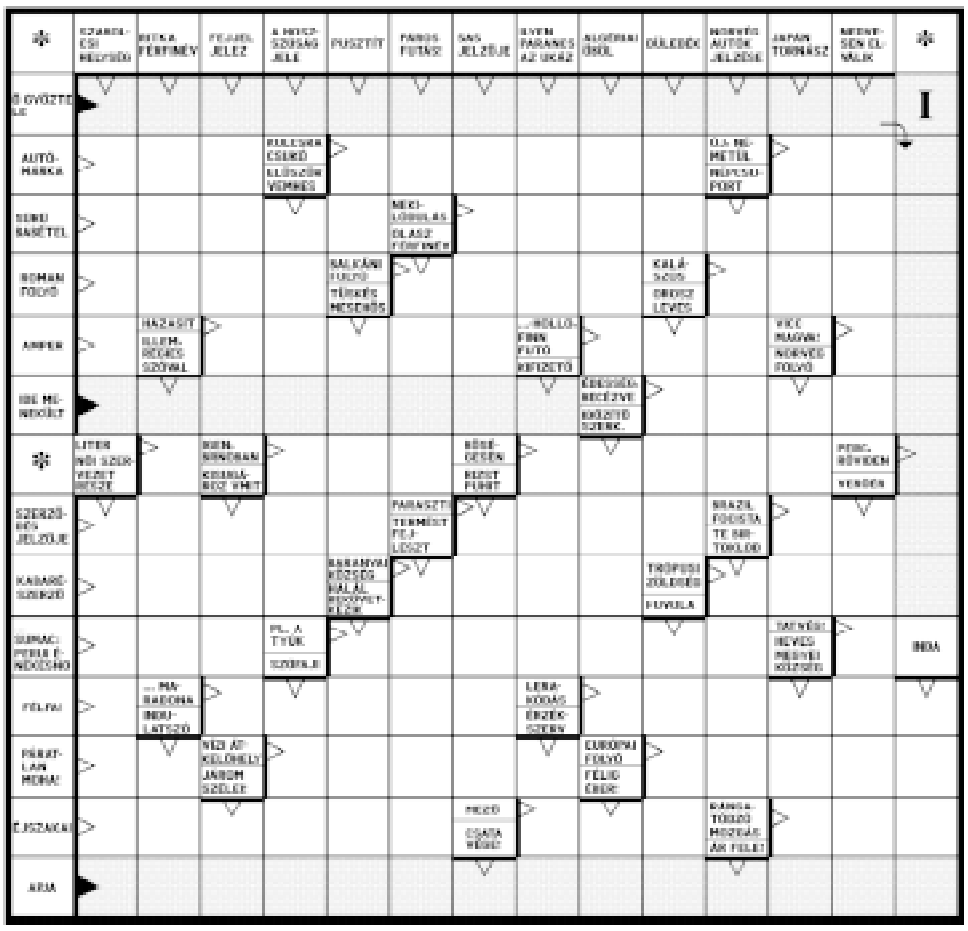

Beküldendők a szürkével jelölt sorok. A megfejtéseket legkésőbb április 24-én, szerdán 12.00 óráig az újságból kivágott játékszelvénnyel együtt kérjük eljuttatni szerkesztőségünkbe. A helyes megfejtést beküldők között a Szarvas Coop Rt. által felajánlott 1000 forint értékű vásárlási utalványt sorsolunk ki. A múlt heti helyes megfejtés: "India autonómiája, London, Polgárjogi követelések". A helyes megfejtést beküldők között szerdán délután Kugyela Mihályné aljegyző felügyelete mellett kisorsoltuk a nyertest, aki Soós Mihályné, Szarvas, Szabadság u. 7/a I/4.sz. alatti lakos. Nyereményét szerkesztőségünkben veheti át.

Nagy fát, nagy létráról

Meghökkenve tapasztalhatták sokfelé a városban (miként e sorok írója a Kossuth utcán), hogy tűzoltóautóról, motoros fűrésszel metszették a közelmúltban Szarvas hatalmas fáit. Amint a nagyszénási létrás autón dolgozó orosházi tűzoltóktól megtudtuk, a KOMÉP Kft. megrendelésére csinosították a nagy fákat, s amelyek állapota azt kívánta, teljesen ki is vágták.

Egy hét Finnországban 2.

A múlt héten olvashatták Gyuricza Péter finnországi útibeszámolójának első részét, melyben az utazásról, megérkezésről és az első napok élményeiről volt szó. Íme a Vajda Péter Gimnázium diákjainak élményeit megörökítő útibeszámoló második része.

Szerda, reggel 8 óra: Gyülekezik a társaság az iskola könyvtárában, sportolni megyünk. A téli sportok tekintetében klasszikusnak mondható sífutásra oktatnak vendéglátóink. A szabadban a hőmérséklet -7-8 C, de a nap ragyogóan süt. Nagy tetszésnek örvend a valamennyiünk számára új sportág. Később megoszlik a csapat, van aki folytatja a komoly állóképességet igénylő sífutást, mások inkább a speciális teniszütőhöz hasonlítható eszközök segítségével a szűz havon próbálnak talpon maradni. Ekkor jön ki pár fotós a helyi újságtól, és lencsevégre kapja a friss havon ügyetlenkedő vendégeket.

Este 7 óra: Erdei rablóhússütés, utána füstszaunázás, majd megmártózunk a jeges tó vizében. Életreszóló élmény mindannyiunk számára.

Csütörtök, délelőtt fél 9: Átugrunk busszal a 26 ezer lakosú városba, aminek Kuopio a neve. Vásárolgatunk, templomokat nézünk. Igazi, modern kori szellemben épült vallási kegyhely is van közöttük. A legérdekesebbnek, a többség számára, azonban a múzeumok bizonyulnak. Szenzációs egy, a Finnország területén ma is élő , vagy már kihalt, kitömött állatokat bemutató kiállítás. A rénszarvasok, hiúzok, medvék mellett láthatunk egy 3,20 méteres preparált mammutot is.

Péntek, délelőtt 9 óra: Vendéglátóinkkal és testnevelő tanárukkal egy 80 kilométerre levő síparadicsomba buszozunk. A sportoláshoz szükséges felszerelést a helyszínen bérli a gimnázium számunkra. Azok számára, akiknek még nem volt síléc korábban a lábukon, talán ez a nap a legemlékezetesebb. Mindenki megtanul alap szinten síelni, és a jó síelők is élvezik a száguldást a gondosan karbantartott pályákon.

Este 7 óra: Összejövetel az iskola klubhelyiségében, innen egy varkausi discoba megy a finn-magyar csapat.

Szombat, délelőtt 11 óra: Jéghorgászat. Hideg északi szél fúj, a fogás nagyon szerény és gyér.

Este 7 óra: Jenni Lahti finn diáklánynál záró házibulit tart a társaság. Nagy a jókedv, mindenki igyekszik kirúgni a hámból.

Vasárnap éjfél: Könnyes búcsúzó a gimnázium buszparkolójában.

Hétfő hajnali fél 5: Megérkezik a magyar csapat Helsinkibe, délben már Budapesten vagyunk.

14.00 óra. Megérkezünk haza.

Ezúton is köszönjük Babák Mihály polgármester úrnak, Szarvas Város Intézményfelügyeleti Osztályának, Művelődési és Oktatási Bizottságának, valamint Bődi Jánosnak, az INTEGRÁL Rt. vezetőjének, hogy támogatásukkal segítették utazásunkat.

Gyuricza Péter III. B.

Mikroportré

Kis halak – nagy eredmények

Mint "Szarvas Város Sporthorgász Bajnoka " került neve lapunk horgász-rovatába. A nevezetes címet a húsvétkor megrendezett locsolókupán nyerte. A kitüntető megjelölés nem örökre szól, de nem véletlenül viselheti Kovács Ferenc, más alkalommal is megmutatta már mit tud.

– Serlegből – az iterjúra készülve megszámoltam – tizenegy van otthon, éremből valamivel több. A legnagyobb sporthorgász eredményemnek azt tartom, hogy tavaly a SEANS országos versenyen második helyezést értünk el a párosok versenyében Rágyanszki Csabával.

Aztán különös dolgok derülnek ki, nem is tudni a sporthorgászatról vagy Kovács Ferencről. Nyilván a kettő rendkívül szoros összefüggésben van egymással. Például, hogy az édesanyja nagyon szereti a halat, de kénytelen vásárolni, mivel a fiacskája nem visz haza neki a konyhára. Nem, Kovács Ferenc nem vegetáriánus, szereti is a halételeket, csakhogy nála a horgászat nem élelemszerzés, hanem sport. A halakat kifogja, aztán élve visszadobja őket a vízbe.

– Szokott is vita lenni emiatt a horgász-közgyűléseken. Vannak akik panaszkodnak, hogy nem fognak ki évente annyi áru halat, mint amennyibe a horgászengedély került. Szerintem a horgászengedéllyel a sportolási lehetőséget váltjuk meg. Úgy mint például a teniszezők a pályabérletet. Ha halat akarunk, akkor azért a pénzért, amit a horgászengedélyért kifizetünk – az éves engedély 11 ezer forint – jobb halat venni. A halat be lehet tenni a mélyhűtőbe és amikor megkívánjuk a halászlevet egyszerűen csak kiveszünk belőle. A horgászat az valami egészen más.

Így lehet, hogy nem is emlékszik már mekkora és milyen volt az első hal amit kifogott.

– Azt tudom, hogy édesapámmal jártam le horgászni és ötéves koromban már volt horgászengedélyem, de az első sem lehetett valami nagy fogás. Gyerekkorom óta picike halakra horgászom. Sose volt türelmem arra várni, hogy majd jön egy nagy hal és bekapja a horgot. Versenyen is ritkaság ha valaki nagy halat fog.

– De hát ott is a kifogott halak súlya számít nem?

– Igen, de nem az a lényeg, hogy nagy halat fogjunk. Jobbnak kell lenni a versenyző társaknál. Tulajdonképpen a verseny már napokkal azelőtt kezdődik, hogy a horgászok kiállnának a vízpartra. Az ember például töri a fejét, hogy milyen etetőanyagot használjon.

– Valami titkos receptekről van szó?

– Féltett kis kincsecskék ezek. Még a befutott horgászok sem szívesen árulják el, mivel etetnek. Meg aztán néha azért sem áruljuk el a többieknek ezeket a dolgokat, mert megy ám a jópofáskodás ebben a társaságban, könnyen válhat tréfa tárgyává az illető az etetőanyagával együtt.

Hogy ponotsabban értsük miről is van szó, megemlíti, hogy most például a megmaradt húsvéti csokinyuszik várnak egy zacskóban a garázsban, hogy nemes etetőanyag komponenssé lényegüljenek át.

– Már ne hargudj de nehéz elhinni, hogy a halak ennyire válogatósak lennének.

– Pedig azok. Más illat tetszik nekik meleg vízben, más hidegben, és természetesen minden halfaj is más- más etetőanyagot kedvel.

– És persze nem lehet tudni, hogy egy versenyen milyen halak várják odalenn a vízben, hogy megebédeltessék őket. Ha ki akarnánk számolni mi kell a sikeres versenyzéshez, már az etetőanyagnál bele lehetne bolondulni.

– Ha azt mondják, hogy a horgászsiker szerencse dolga, arra én azt szoktam válaszolni: az, egy bizonyos határig. De az igazán "nagyok" már réges rég túl vannak ezen. Ők már a tudásuknak köszönhetik az eredményüket. Persze nem csak az etetésről van szó. Ha például halban gazdag horgásztavon rendezik a versenyt, ott a gyorsaság fog dominálni.

– Hogyan lehet a sprothorgászatot megtanulni ha a nagyok nem árulják el a titkokat?

– Egy szóval válaszolhatok: gyakorlással.

Aztán valami olyat mond... Nem is nagyon akarná, hogy ez megjelenjen, de nem lehet nem leírni. Szóval, hogy munka után, mielőtt eljött a beszélgetésre, volt egy kis ideje. Beült a fürdőkádba tisztálkodni és közben mekötött 20 horgot a hétvégi versenyre. Aztán bizonygatja, minden szabadidőt okosan kell felhasználni, mert nem kis idő, míg az ember damilra felköt többszáz hangyányi (na jó kéthanygyányi) horgot, előkészít ugyanennyi szereléket.

– Különös sport ez – jegyzem meg, mikor arról mesél, hogy a versenyeken olykor huszonnégy órán keresztül nem hagyhatja el a horgász a helyét és természetesen csak élő halakat mérnek le a bírák, tehát az is fontos, hogy a kifogott halakat élteben tartsák, minél kisebb kárt tegyenek bennük. Na és a halakat természetesen visszaengedik verseny után a vízbe.

– Sport – erősíti meg – aztán hozzáteszi, neki például borsódzik a háta a focitól meg attól ami körülötte folyik. – Szívesbben néznék végig a tévében egy sakkmérkőzés közvetítést, mint egy focimeccset – nyomatékosítja, de most már tudjuk róla ez utóbbiról sem lehet semmiképpen szó az ő esetében. Úgyis meglógna a sakkozás elől is – pecázni.

K.Zs.

M E G H Í V Ó

A szarvasi reformátusok szeretettel meghívják Önt és házastársát a Szarvasi Református Imaházban (5540 Szarvas, Vasút u. 66. Telefon: 66 / 216 - 209) április 27-én **szombaton** 10.00. órától kezdődő házaspári csendesnapra, melynek témája az IDŐBEOSZTÁSUNK.

Közöttünk szolgálnak: Dr. Tolnay Lajos ***nőgyógyász*** és felesége, Pálúr János ***orgonaművész - a Zeneakadémia tanára*** - és felesége

Tudnivalók: délben szeretetvendégségen látjuk vendégül a résztvevőket, templomépítésünk előkészületei miatt gyermekfelügyeletet nem tudunk biztosítani, érdeklődni a 66/216-209 telefonon, vagy a reformatus@szarvas.hu e-mail címen lehet.

Szeretettel várjuk Önöket - és kérdéseiket: ***a szarvasi reformátusok***

Körös Kupa

Teremlabdarúgó-bajnokság indul Körös Kupa néven 2002. májusában, a szarvasi sportcsarnokban.

Nevezési lapok a csarnokban átvehetők.

A nevezéseket 2002. április 28-ig várják a szervezők, szintén a csarnokban.

a szervezők

Szarvas és Vidéke Önkormányzati Hetilap. Megjelenik minden csütörtökön.
Felelôs szerkesztô: Tatai László. Munkatársak: Keserű Zsuzsa, Lipták Judit. Újságíró gyakornok: Rágyanszki Márta
Kéziratokat nem ôrzünk meg és nem küldünk vissza.
Szerkesztôség: Városháza 5540. Szarvas, Szabadság u. 25-27. Telefon: 66/312-284 Telefax: 311-704 Email: szvid@szarvas.hu
Kiadja: Szarvas Város Önkormányzata Felelős kiadó: Babák Mihály. • Nyomtatja: Fazekas András és Fiai, Szarvas, Kossuth u. 24. Telefon: 66/313-896
Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435